

8-10 jaar

Gesprek: Heb je wel eens iets gedaan dat je voor onmogelijk hield? Hoe kwam het dat het je toch lukte?

Tekenen: Tekenen met de kinderen moerbeibomen. Schrijf op de stam wat de kinderen voor onmogelijk hielden, maar wat ze toch is gelukt.

Creatief: Waar kunnen de kinderen wel wat geloof bij gebruiken? Maak hierover etiketjes voor op een pot mosterd.

11-12 jaar

Gesprek: Twijfelen de jongeren wel eens aan zichzelf, aan hun eigen kunnen? Wanneer? Wat doen ze dan?

Debat: Deel de jongeren op in twee groepen. De ene groep is voor de stelling, de andere groep is tegen de stelling: 'Aan geloof heb je genoeg.' Laat de groepjes het debat voorbereiden en daarna het debat uitvoeren volgens de debatverdeling: 3 minuten openen (voor beide partijen), 4 minuten onderbouwen (voor beiden partijen), 2 minuten afsluiten (voor beide partijen).

Vertelling 8-12 jaar

Onmogelijk toch?

Jezus en zijn vrienden zijn al lang op reis. Iedere dag wandelen ze weer verder. Thomas' voeten zijn er moe van. Gelukkig kan hij nu even rusten. Hij zit samen met Jezus en de andere vrienden te eten. Thomas zit in gedachten verdiept. Wat hebben we al veel geleerd, denkt hij. Jezus vertelt iedere dag weer een nieuw verhaal. Soms zijn het er wel twee op een dag. En iedere dag leren de vrienden hoe ze goed moeten leven. Maar ik weet helemaal niet of ik dat wel kan, denkt Thomas. Het is zo moeilijk: je hoeft niet bezig te zijn met de spullen die je hebt. Je mag jezelf niet te belangrijk vinden. Je moet anderen streng toespreken als ze iets slechts doen. 'Maar het moeilijkste', zegt Thomas, 'vind ik het om mensen te vergeven.'

De vrienden kijken op. Ze hadden het net over de route die ze morgen willen nemen richting Jeruzalem, toen Thomas uit het niets begon te praten. 'Hoe bedoel je dat?' vraagt Matteüs.

'Als iemand mij duwt en hij zegt daarna sorry, dan kan ik hem best vergeven', zegt Thomas. 'Maar een keer iemand vergeven, is niet genoeg. Als iemand zich steeds verontschuldigt, moet ik hem ook steeds vergeven. Bijvoorbeeld als iemand elke week mijn potloden steelt. Of als iemand mij iedere dag uitscheldt en daarna sorry zegt. Of als iemand mij wekenlang negeert. Als iemand steeds stomme dingen doet, doet dat mij pijn. Ik weet niet of ik hem dan kan blijven vergeven. Dat lijkt mij onmogelijk. Daar heb ik niet genoeg geloof voor.'

'Ja', zegt Andreas, 'dat is ook wel heel veel om te doen. Ik weet niet of ik dat kan.'

'Ik ook niet', zegt Matteüs.

'Jezus', zeggen zijn vrienden, 'hoe moet dat dan? Heb je anders meer geloof voor ons? Misschien helpt dat.'

Maar Jezus zegt: 'Jullie willen meer geloof? Weet je wat je allemaal al kunt met een klein beetje geloof? Zie je dit piepkleine zaadje, dit mosterdzaadje, op mijn bord? Met geloof zo klein als een mosterdzaadje kun je tegen een moerbeiboom zeggen: "Trek je wortels uit de grond en wandel naar de zee."'

'Dat kan helemaal niet!' roept Andreas.

'Dat is onmogelijk', zegt Thomas. 'Moerbeibomen hebben heel lange wortels, die kun je niet zomaar uit de grond trekken.' Matteüs knikt bevestigend.

'En toch', zegt Jezus, 'kun je met een klein beetje geloof zeggen: "Moerbeiboom, wandel naar de zee." En dan zal de boom dat doen. De boom zal zijn wortels uit de grond trekken. Die zal naar de zee wandelen. En de boom zal zich in zee planten. Allemaal omdat jij het met geloof zo klein als een mosterdzaadje hebt gezegd.'

Als dat al kan, denkt Thomas, misschien kan ik dan ook veel meer dan ik dacht.

Machteld Touwen

